

nedůsledné. Českou státopravnost známe, slovenskou nikoli - je-
kým právem? Velká většina Slováků zas popírá, že by bylo možno
dohodnout se s Čechy na společné federaci, a tvrdí, že do takové
federace by hned musely přistoupit ještě i jiné národy. A to je
ovšem jak neochotné tak neopatrné - poněvadž i když ve větší fe-
deraci můžeme věřit, kdo nám zajistí její brzké uskutečnění?

Bůh ví, zda se tato situace vyjasní včas. Ale pokoušet se
o to musíme neustále. Mnohé úkoly nebude možno ve vyhnanství vy-
řešit a bude třeba počkat s řešením na domov. Ale vracet se do-
mů s naprosto nevyjasněným problémem česko-slovenským by zname-
nalo vydat vlast na pospas davové nenávisti a nerozumu a dočkat
se řešení, které by mohlo být nejtragičtější ze všech.

TRÁM VE VLASTNÍM OKU

Přeložil a upravil Max Pikard.

Americký katolický týdeník The Wan-
derer přinesl ve svém velkonočním
čísle úvodník, nad nímž dlužno se
váženě zamyslet. Podáváme našim čte-
nářům hlavní myšlenky tohoto článku
ve stručném výtahu.

Čtenář denního tisku, pokud si ještě zachoval zdravý úsudek,
ptá se někdy sám sebe, zda je komunismus opravdu tím, čím jej lí-
čí protikomunistický tisk, totiž vtělení veškerého zla, jež dnes
tak těžce doléhá na celý svět.

Komunismus je mementem mory naší doby. Dotýká se svými cha-
padly jako polyp všech svazků lidské společnosti, snaží se zničit
všechny orgány i formy společenského řádu, anebo je alespoň zmr-
začit podle své vůle. Usiluje o nastolení jednotvárnosti lidských
bytostí. Vylučuje jakýkoliv vliv nadpřirozena, činí člověka ne-
patrným šroubkem, ozubeným kolečkem obrovského stroje bezduchých
a hmotných sil. Jeho revoluce sahá až k posledním příčinám všech
věcí. Každé myšlenky, každé činnosti člověka navleče svěřací ka-
zajku despotických vládců Kremlu, nesnese sebemenšího odporu, a
každý pokus vzepření se potlačí krvavou krutostí. Je vrcholem
tělesného i duchovního zotročení člověka, jaké kdy zaznamenaly
dějiny lidstva.

Každý rozumný člověk uznává, že komunismus je strašlivým
příznakem naší doby. Musí však přiznat, že není jediným přízra-
kem, jediným ničivým zjevem, jedinou černou ovčí uprostřed světa,
jenž by se chtěl odít šatem nevinnosti polních lilí. Nikdy by
komunismus nenabyl takové síly a moci, kdyby svět již dávno před
tím nebyl duchovně a mravně rozvrácen. Možno směle říci, že ko-

munismus je jen důsledkem pochybených myšlenkových směrů jako osvícenství, skepticismu, liberalismu a jiných bludů, z nichž se lidstvo napájelo téměř po 200 let. Tyto myšlenkové proudy oslabil přirozený křesťanský způsob myšlení i života milionů. Komunismus je jen jakýmsi zrcadlem zkaženosti lidské společnosti, jež odpadla od Boha a zřekla se křesťanské kultury; Je přízrakem osudné choroby, zhoubné nákazy celé lidské společnosti, které se provalila v plném rozsahu v zemích, jež dnes sténají pod komunistickou knutou

Tělo veškerého lidstva, tedy i našeho amerického národa, je pokryto ranami i vředy, které jsou příznaky vážných poruch a zeslabené životaschopnosti. Jestliže se v naší zemi dosud neprojevil osudový zmatek, můžeme děkovati zato především tomu, že náš lid dosud žije z duchovní tradice Západu, jež pramení v demokracii a svobodě, můžeme děkovati dále zato přirozenému bohatství, jež i v dobách hospodářských krisí bylo nakonec vždy zárukou sjednání hospodářské rovnováhy. A hlavně však je dlužno děkovat zdravé základně mravních a náboženských sil, dědiství to věřící minulosti, a dosud živého křesťanství v sesvětštělé společnosti.

Jsou zde ale také příznaky úplatku, které nám právě tanuly na mysli, když jsme psaly naši úvahu. Měli jsme před sebou celý stoh nechutných novinářských článků, jež zabírají celé sloupce denních listů a spravují čtenáře o skandálním rozkrádání veřejných fondů, o organisování podvodů a politickém gangstérství, o zločinech proti veřejnému blahu, uplatkářství na vysokých vládních místech a nejhorším prospěchářství. Mezi touto špinou byly zprávy i pobuřujícím chování t.zv. vedoucích vrstev, na př. 4. manželství jednoho syna Roosevelta ova s třikrát rozvedenou ženou a pod. Tyto a podobné skandály znovu potvrzují, že není nějaká pevná duchovní demarkační čára mezi východem a západem. Je nepochybné, že Moskva představuje tmu, nespravedlivost a nečestnost. To však ještě nečiní z Washingtonu vzor světla, spravedlnosti a pravdy. Křesťané, kteří upadli pod vládu Moskvy, prožívají právě agonii Velkého Patku. Bylo by ale příliš odvážné říci, že paprsky velikonočního rána ozařují západ. My ve Spojených státech stojíme tak asi mezi masopustem a Popeleční středou. Prosme Pana Boha, aby náš Velký pátek, jehož nebudeme ušetřeni právě tak jako ostatní národy, zastihl nás připravené a silné, abychom byli hodni dočkat se velikonočního rána.

ROZPRÁVY, II, 4, 1951

L I D Ě A D O B A.

S. Ghelfand.

1. Nejsem lidovec, nýbrž křesťanští demokraté.

Napsali jsme již jednou, že nejsem lidovec, nýbrž křesťanští demokraté, čímž jsme vzbudili nelibost nejen u některých kovaných partajníků bývalé čs. strany lidové, nýbrž také u socialistů,